

CIVILDIENESTA TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS
2008. gada 17. decembrī

Lieta F-80/08 R

Fritz Harald Wenig
pret
Eiropas Kopienu Komisiju

Civildienests — Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Pieteikums par lēmuma atstādināt ieinteresēto personu no amata piemērošanas apturēšanu — Steidzamība — Neesamība

Pilns teksts tiesvedības valodā (franču) II-A-1 - 2675

Priekšmets: Prasība, kas celta saskaņā ar EKL 242. un 243. pantu un EAEKL 157. un 158. pantu un ar kuru F.H. Venigs [*F. H. Wenig*] lūdz apturēt Komisijas 2008. gada 18. septembra lēmuma, ar kuru saskaņā ar Civildienesta noteikumu IX pielikuma 23. un 24. pantu prasītājs tiek atcelts no amata uz nenoteiktu laiku un tiek uzdots no viņa atalgojuma ilgākais sešus mēnešus ieturēt EUR 1000 mēnesī, piemērošanu.

Nolēmums: Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt. Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Kopsavilkums

1. *Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Pagaidu pasākumi — Noteikšanas nosacījumi — “Fumus boni juris” — Steidzamība — Kumulatīvs raksturs — Izmeklēšanas kārtība un pārbaudes veids*
(EKL 242. un 243. pants; Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punkts)

2. *Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Noteikšanas nosacījumi — Visu attiecīgo interešu izvērtēšana*
(EKL 242. pants; Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punkts; Civildienesta noteikumu IX pielikuma 23. un 24. pants)

3. *Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Noteikšanas nosacījumi — Steidzamība — Pierādīšanas pienākums*
(EKL 242. pants; Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punkts; Civildienesta noteikumu IX pielikuma 23. un 24. pants)

4. *Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Atpakaļejošs spēks — Neesamība*
(EKL 242. pants)

1. Saskaņā ar Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punktu pieteikumos par pagaidu pasākuma noteikšanu norāda apstākļus, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskos un tiesību pamatus, kuri sākotnēji šķietami pamato (*fumus boni juris*) prasītos pagaidu pasākumus. Šiem nosacījumiem ir kumulatīvs raksturs, līdz ar to, ja kāds no tiem nav izpildīts, pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu ir jānoraida. Turklāt prasītajiem pasākumiem jābūt pagaidu rakstura, lai nerastos situācija, ka iepriekš tiek noteikts lēmums par lietas būtību.

Šis vispārējās pārbaudes kontekstā tiesai, kas lemj par pagaidu noregulējumu, ir tiesības, ņemot vērā lietas īpatnības, brīvi noteikt veidu, kādā šo dažādo nosacījumu izpilde ir jāpārbauda, kā arī šīs pārbaudes kārtību, jo neviena Kopienų tiesību norma neparedz iepriekš noteiktu analīzes shēmu, lai izvērtētu nepieciešamību pieņemt lēmumu par pagaidu pasākumiem.

(skat. 20.–23. punktu)

Atsauces:

Pirmās instances tiesa: 1997. gada 21. marts, T-41/97 R *Antillean Rice Mills/Padome, Recueil*, II-447. lpp., 19. punkts; 2001. gada 9. augusts, T-120/00 R *De Nicola/EIB, Recueil FP*, I-A-171. un II-783. lpp., 12. un 13. punkts.

Civildienesta tiesa: 2006. gada 31. maijs, F-38/06 R *Bianchi/ETF*, Krājums-CDL, I-A-1-27. un II-A-1-93. lpp., 20. un 22. punkts.

2. Ja pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir ietverta norāde, ka pastāv risks, ka pieteikuma iesniedzējam varētu tikt nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums, un tiesa, kas lemj par pagaidu noregulējumu, izvērtē attiecīgās intereses, tai it īpaši ir jāizvērtē, vai gadījumā, ja tiesa pamata lietā atceltu apstrīdēto aktu, būtu iespējams mainīt situāciju, ko būtu radījusi tā tūlītēja izpilde, un, otrādi, vai minētā akta piemērošanas apturēšana liktu šķēršļus tā pilnai iedarbībai, ja prasība pamata lietā tiktu noraidīta.

Lēmums par ierēdņa atstādināšanu no amata saskaņā ar Civildienesta noteikumu IX pielikuma 23. un 24. pantu attiecas uz visu attiecīgo laika periodu. Šis periods sākas ar izmeklēšanu un turpinās līdz brīdim, kad iestāde atzīst, ka dienesta interesēs un dažkārt arī ierēdņa interesēs ir ierēdņa atlaišana no darba, līdz pilnībā tiek izņemta viņa situācija saistībā ar apgalvoto pienākumu neizpildi.

Tādējādi lēmums par atstādināšanu būtībā zaudē savu lietderību, jo tas nevarēja radīt sekas laika periodā, kurā tam bija paredzēts tās radīt.

Līdz ar to šāda lēmuma piemērošanas apturēšana rada neatgriezeniskas sekas, jo šādā gadījumā pastāv risks, ka tiktu iepriekš noteikts Civildienesta tiesas nolēmums par lietas būtību pamata lietā. Citādi ir, ja piemērošanas apturēšana netiek piešķirta. Būtībā atstādinātajam ierēdnim nodarīto kaitējumu saistībā ar viņa reputāciju būtu iespējams atlīdzināt, atceļot šo lēmumu, vai, ja nepieciešams, iespējams uzlikt iestādei naudas sodu. Līdz ar to, izvērtējot visas attiecīgās intereses, jāņem vērā lēmuma piemērošanas apturēšanas neatgriezeniskais raksturs, un lēmuma piemērošanu var apturēt tikai tādā gadījumā, ja šādas piemērošanas apturēšanas steidzamība ir acīmredzama.

(skat. 27.–31. un 36. punktu)

Atsauces:

Pirmās instances tiesa: *Antillean Rice Mills*/Padome, minēts iepriekš, 46. punkts; 2008. gada 30. aprīlis, T-65/08 R Spānija/Komisija, Krājumā nav publicēts, 82. punkts un tajā minētā judikatūra.

3. Pagaidu noregulējuma tiesvedības mērķis nav nodrošināt kaitējuma atlīdzību, bet gan nodrošināt pilnīgu sprieduma pēc būtības efektivitāti. Lai šo mērķi sasniegtu, pieteiktajiem pasākumiem jābūt steidzamiem tādā nozīmē, ka, lai novērstu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu prasītāja interesēm, tie ir jānosaka un jāsteno pat pirms lēmuma pamata tiesvedībā. Turklāt lietas

dalībniekam, kurš pieprasījis pagaidu pasākumu noteikšanu, ir jāpierāda, ka šāda veida kaitējums radīsies, ja tam būs jāgaida līdz pamata tiesvedības beigām.

Lai gan morālais kaitējums izriet no lēmuma, ar kuru ierēdnis tiek atstādināts no amata, sekām attiecībā uz viņa reputāciju, runa šajā gadījumā būtībā ir par šī lēmuma nenovēršamajām un tūlītējām sekām. Turklāt šāda lēmuma iespējamā piemērošanas apturēšana nevar atlīdzināt šāda veida kaitējumu, tāpat arī nākotnē to nevar izdarīt minētā lēmuma iespējamā atcelšana pamata prāvas izskatīšanas laikā.

Turklāt pat pieņemot, ka no amata atstādinātais ierēdnis ir norādījis uz īpašu kaitējumu saistībā ar viņa karjeru, kas atšķiras no kaitējuma viņa reputācijai, šis iespējamais kaitējums izrietētu no disciplinārlietas, ko būtu iespējams ierosināt pret prasītāju, un nevis no apstrīdētā lēmuma.

(skat. 41., 43. un 44. punktu)

Atsauces:

Tiesa: 1999. gada 25. marts, C-65/99 P(R) *Willeme*/Komisija, *Recueil*, I-1857. lpp., 60.–62. punkts.

Pirmās instances tiesa: 1999. gada 10. septembris, T-173/99 R *Elkaim Mazuel*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-155. un II-811. lpp., 25. punkts; *De Nicola*/EIB, minēts iepriekš, 43. punkts; 2002. gada 19. decembris, T-320/02 R *Esch-Leonhardt* u.c./ECB, *Recueil FP*, I-A-325. un II-1555. lpp., 27. punkts.

4. Tiesas nolēmums, ar kuru tiek apturēta piemērošana, ir pagaidu pasākums, kas vērsts uz to, lai aizkavētu attiecīgā lēmuma iedarbību nākotnē. Atstādināšana no amata atšķirībā no lēmuma atcelšanas nedrīkst būt ar atpakaļejošu spēku.

(skat. 53. punktu)